

Tvojím slovám o láske neverím

Anton Cisík
Louziana, Prievidza

♩ = 132

Pre pár tvo-jich o - čí svet sa so mnou to - čí, to
všet-ko je už dáv - no preč, ne-viem len, čo tu hľ'a-dám, to
stá - le eš - te vá - ham, či vrá - tiť sa mám späť, späť ku
pra-me-ňom riek, tam za-zne-je môj smiech, vie-tor ne-sie ho oz - ve-nou,
tvo - je več - né nie a zá - kaz kon - čí, zno - vu
sám som s bú-dou dre - ve - nou. Refrén Tvo-jím slo-vám o lás - ke už
ne - ve - rím, tvo-jim sľu-bom a pla - ču už ne - ve - rím, tvo - je
sl - zy vie - tor sfú - kol a - ko dym, už ti vô - bec ne-ve-rím.

2. Džbán so zlatým dnom bol jej veľký dom
a potom už len prázdne dni,
kanár – že spieva, a slnko – že nesvieti,
tvoj zrak už nevidí,
nevidí na bralách sneh, tam na štítoch hôr
a v údolí pasúce stáda,
s nimi bol som tak rád,
s nimi bol som svoj,
tvoja pýcha prehráva.

Refr.: